

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższym Dozwoleniem

IMPERATORA I M. C. C. CAESY ROSSYI

w WILNIE V. S. 5 WRZESNIA 1800 ROKU WE SRZODE

z Petersburga V. S. 24. Sierpnia.

Regimentu muszkietyerow Rozena Półkownik Ganza otrzymał rangę General Majora, i Szefowstwo regimentu muszkietyerow dawniey Essena z Regimentu muszkietyerow Talizina z Podpółkownik Goleniszczew Kutuzow został Półkownikiem; regimentu grenadyerow Tuczkowa z Major Ratmanow Półpółkownikiem. General Lieutenant Eslen z naznaczoney Wiborgskim Gubernatorem wojennym, Inspektorem Finlandzkiej Inspekcji, Szefem regimentu garnizonowego przedtym Xiążęcia Gerczakowa i, Pułku dragonii Obreskowa Półkownik von Treidelt naznaczony onego komendantem; półku strzelców Leichnera zmarły Major Danilewski wymazuje się z rang listy. Wiborgski Gubernator wojenny General Lieutenant Xiążę Gerczakow i. uwalnia się od służby. JEGO IMPERATORSKA MOSC oświadczyć raczył ukontentowanie swoje Brygad Majorowi Półkownikowi Szepielew za dobre wykonanie danych onemu rozkazow. Półku strzelców Łazatewa Półkownik Kariagin naznaczony komendantem onego. Półku leib kirasyerow JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Szef General Lieutenant Xiążę de Richelien uwalnia się od służby z pozwoleniem noszeniem munduru kawalerji.

Rozkazano uzbroić nie mieszkałac z tuteyszey floty dwadzieścia pięć okrętow linowych z przyzwoitą liczbą fregat i mniejszych statkow i wyprowadzić z portu na odnogę. Półku kirasyerow Xiążęcia Alexandra Wurtembergskiego komendant General major Miller z. naznaczony Szefem leibkirasyerskiego półku JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI. Szef półku kirasyerow General Major Xiążę Galicin z. otrzymał rangę Generala Lieutentanta. Kolleski Konsyliarz Karpowicz znajdujący się w obowiązku Dyrektora przy Moskiewskiej radzie opiekuńskiej, wyniesiony na stopień następujący.

Za Naywyższym rozkazem Tayny Konsyliarz Briskorn donosi Pannie Faustynie Nowowieyskiej, że prózba iey na imie Monarże w języku Francuzkim przysłana, podana nie została, dla tego iż dla zupełney nieznanosci języka nie wyrażono czego żada.

z Wiednia 28. Sierpnia z Gazety Hamburgskiej.

Hrabia de Lehrbach niedawno wysłany do Braunau z odpowiedzią Cesarza Jmci na propozycje od Konsula Francuzkiego podane, w krótce tu jest spodziewany; wiedzieć jednak pewnie nie możemy, pókoy czyli też wojna nastąpi; Ministerium ściśle zachowuje tajemnicę; u nas dziwnie się każdy, jakim sposobem Dyrektoryat Batawski urzędowicie śmiało ogłosić, że przedugodne warunki są już podpisane w Parwżu; rząd Austryacki i Francuzki nie o tym nie rzekł do dziś dnia; z obu stron czynią się przygotowania wojenne; wprowadzie z naszey strony wszystko zdaje się być krokiem opieczętym, wybióranie rekrutow, dopełnienie regimentow, zakładanie magazynow, przesyłanie pieniędzy, amunicji, artylleryi do obozow; lecz wątpić nie trzeba, że w okamgnieniu stanie wszystko na swoim miejscu; jak tylko przymuszeni będziemy raz jesiące brać się do oręża. Hrabia Khevenhuller ma w krótce wyjechać na urząd poselski do Dworu Berlińskiego.

Dystyngwowani obywatele naszey stolicy i wszyscy Mocarstw zagranicznych Póstawie prezentowali się temi dniami przybytemu niedawno Xiążęciu Jmci Panującemu Wurtembergskiemu.

Francuzkie woyska z RPtey Łukieskiej ustąpiły; z drugiey strony umowa między Baronem Melas i Malseną zawarta zdaje się zabezpieczać kraj Neapolitański od wszelkiego niazdu, albowiem ten między innemi położony jest warunk, iż Republikańci daley za Pesaro i Fanoku południowi we Włoszech postąpić nie mogą; lecz Neapoli i caley ziemi Włoskiej los zawisi od przyięcia lub odrzucenia podanych z Parwża warunkow do pokoiu. Z Werony doniesienie mamy, że obywatele Cisalpińscy powróciwszy z woyskiem Francuzkim do kraju swojego, majątek przez Austryakow sekwestrowany w roku przeszłym, odzyskali w tetazniejszy przedaj według możności najprędzey i najtaniey, sami z gotowym groszem wynosząc się na mieszkanie do Francji; znak że o utrzymaniu RPtey nie są przekonani. General S. Julien po kilkodniowey niebytnosci powrócił do tey stolicy; Baron Melas prosił, aby mu wolno było na czas krótki do nas przyjechać; na co się niezgodziło Ministerium przez wzgląd na interesy Włoskie, które obecności Generala en chef koniecznie wyciągają.

Między innymi warunkami do przewzney ugody podanemi przez Konsula Buonaparte. i ten ma się znajdować nie posledni, ażebyśmy dzierżawy nasze w Brisgau, i część Szwabii leżącą na brzegu prawym Dunaju, Szwajcarom ustąpił; wczesnie przepowiedzieć można, iż na to nigdy nie żezwoli Dom Austryacki. Gdyby Feld Marszałek Colloredo chciał przyjąć prezydencyą Collegium wojennego; Generalowie Mack i Zach byłiby onemu przydani do pomocy. Admirał Lord Nelson na teatrach; publicznych przechadzkach, słowem gdziekolwiek się ukaże, od całego ludu z okazaniem naywyżzey radości bywa przywimowany. W Presburgu już to raz czwarty wszczął się pożar; prędki ratunek sprawił, że tylko dwa domy w perzynę polzły. Od dziewięciu tygodni dla panującej ciągle suszy deszcz całemu krajowi pożądany, obficie wypadł raz pierwszy dnia wczorajszego. Stychać że w niektórych Prowincjach Turcyi Europejskiej miorowa zaraza panuje; z naszey strony na granicach ostrożność w takim zdarzeniu potrzebną uczynić kazano.

z Londynu 22 Sierpnia z Gazety Frankfortskiej.

Nasze Ministerium oświadczyć miało chęć przyściplenia do negocjacji o pokoy, iesliby te mieć mogły koniec pomyslny; powalając jednak Domowi Austryaickiemu podpisywać ugodę oddzielną; iesliby tey okolicznosci wyciągały. W Ameryce północney strońnicy Angielscy i Francuzcy czynią wielkie przygotowania do następującej elekcyi Prezydenta Stanow ziednoczonych; rozdwoione są umysły między P. Adams i Jefferson; gorliwych o honor, dobro i całość krajową obywatelow gorszy nieskończenie, iż Anglia i Francya mają partye między Amerykanami; o strońnie zaś która interes RPtey utrzymać, wzmianki nie ma. Morea Sekretarz legacyi naszey w Constantinopolu; znajdował się w obozie Wielkiego Wezyra, gdy ten pod Cairem przez Fran

cuzow atakowany i porażony został przy schyłku Marca. Zabranym w niewoię przez zwycięzców otrzymał pozwolenie wrócenia się do obozu Tureckiego; ludzkość i grzeczność zmarłego Klebera bardzo wychwała. Margrabia Cornwallis uroczyście rozdał w Dublinie order S. Patrycyusza; podobnego obrządku nie widzieli już Irlandczycy od r. 1783 w którym order ustanowiony.

Coraz więcej Emigrantów Francuzkich z rejestru już wymazanych, lub starających się o to, powraca do Ojczyzny; między innymi wyiechali od nas Xiążęta de Poix i Montmorency. Szefowie wszystkich regimentów rozkaz odebrali od Xiążęcia d' York odesłać do domów lub na garnizon żołnierzy maiey zdalnych do odprawienia dalekiej i czynney kampanii. General Pichegru w randze Generała Lieutenanta, którą od Króla Jmci Francuzkiego Ludwika 18 niedawno otrzymał, prezentował się i iadł obiad u Grafa d' Artois. Malcolm z licznym dworem i bogatemi podarunkami od kompanii Wschodnio Indyjskiej Posel, nie tylko jedzie do Baba Khana Królującego u Persów, ale też do Timur Schach Adalla, Króla Candahar; tego państwo rozciąga się na 700 mil Angielskich. Zeman Schach ponuiający w Cabul jest holdownikiem onego. Coraz więcej okrętów Duńskich zprowadzamy do portów Królestwa; o flocie Admirała Dickson i negocyacyach Lorda Whitworth nic nie ma pewnego; na wzmozczenie eskadry pod Coppenhagą stojące wysłano jeszcze 4 okręta liniowe; handel do morza Bałtyckiego dotąd wstrzymany.

Zamieszania domowe w Irlandyi zupełnie są usmierzone; doniosł rządowi Półkownik Stuart komenderujący w Hrabstwie Wicklow, że drogi i lasy przez rozbójników napastowane tak długo są teraz bezpieczne. Przed kilku dniami trzy statki do Korsarzew Francuzkich należące odważyły się przybliżyć do brzegu w Goodwin; i jeden z naszych okrętów zabrały; gonili się długo Anglii; lecz nieprzyjaciel z wiatru pomysłnego korzystał. Twierdzą niektórzy, że Admirał Dickson ma wyraźny rozkaz, jeśliby Dania nie skłoniła się do ugody, zabrać twierdzę Cronenburg; lecz do tak ważney wyprawy mało ma wóyska lądowego. W Portsmouth ukarano śmiercią kilku maytków, którzy Lorda Pigot Kapitana zamordowali; z kilku Officerami, fregatę jego Hermionę od 22 armat Hiszpanom poddali; mając zaś nadzieję, że poznanemi nie będą, do Ojczyzny powrócili. Na wyspie Honat bliskiej brzegów Francuzkich obozem stało 4. tysiące żołnierza Angielskiego; cała już dywizya na morze szrodziemne poszła pod komendę Generała Abercromby; rząd chciał onę na miejscu zatrzymać, i stosowne przesłał rozkazy, lecz te późno przyzły.

Długosmy rozumieli, że woysko pyd Generałem Pulteney wysłane miało wylądować na brzegu Flandryjskie i Batawskie; lecz statki przewozowe na których się znajdował żołnierz Angielski i Hollenderski pod Brestem stanęły, gdzie się znajduje z wielką flotą Lord S. Vincent; ta okoliczność otworzyła pole domysłom; wyspy Corsyka i Belleisle, Cadix i port Brestijski, Egipt i Włochy mają być celem wyprawy naszej; to pewna iż General Pulteney odbierze posiłek znaczny z regimentów gwardyjskich i artylleryi, które na okręta zabierać kazano. Lisbońskie listy znać dają, że rząd tamtejszy leką się zerwania pokoju z Królem Jmcią Katolickim. Już Hiszpani znaczne woysko zgromadzili w Andaluzyi; oboz pod Cordua wytknięty; General Berthier oczekiwał w Madricie; to wszystko zważając, wnieść nie trudno, iż Buonaparte zamysla oderwać od przymierza naszego lub naciąchać kraj tak dawno i tak statecznie z Wielką Brytanią zprzymierzony; na jego więc obronę podobno przeznaczony jest General Pulteney; tym czasem Portugalczykowie wszystkie twierdze swoje od Hiszpańskiej sciany, żywnością i żołnierzem opatrzyć zaczęli. Admirał Barrington z Admirałow białej flagi najstarszy umarł mając lat 71.

z Coppenhagi z Września z Gazety Hamburgskiej

Zatęrej nasze z Dworem Londyńskim, podobno

w przyiacielski sposob ukończone zostaną; już dnia wczorajszego Minister Stanu Hrabia Bernstorff z Lordem Whitworth podpisał umowę, która w sobie zawiera, iż Anglii zabraną Duńczykom fregatę Frova i wszystkie statki kupieckie nie mieszkać wydadzą, nadgrodziwszy szkodę według słuszności; w dalszym zaś czasie jak ma postępować Wielka Brytania z okrętami neutralnymi, osobna w Londynie negocyacya postanowi. Admirał Dickson z eskadrą stoi pod Helsingor; Kapitan Popham który przed portem naszym długo krążył, już się oddalił; tym czasem nie ustaliśmy w przygotowaniach obronnych; niektóre z liniowych okrętów już uzbroione wychodzą z portu, inne sposobem się jak narychley do żegluga; jeszcze abowiem nie ma pewności, czy Ministerium Londyńskie ratyfikować zechce umowę przez posła swojego podpisaną, do czego trzy zamierzone są tygodnie; w ten czas więc o niej pewniejszą damy wiadomość. Maytkow do floty potrzebnych z Norwegii zprowadzić kazano. Kupiecka przez Zund żegluga idzie dawnym obyczajem, lecz statki Angielskie po większej części do kraju swojego powracają, podobno płynąc nie smiejąc w terazniejszych okolicznościach na morze Bałtyckie.

z Paryża 25. Sierpnia z Gazety Hamburgskiej.

Buonaparte nic nie ogłosił jeszcze względem negocyacyi z Cesarzem Jmcią rozpoczętych; skutek ich przynajmniej wątpliwym być musi, ponieważ papiery nasze upadać zaczynają, co w każdym kraju znakiem jest nie ustającej lecz przedłużonej wojny. To pewna iż pierwszy Konsul rozmówił się z Adjuantem Duroc wysłał natychmiast gońców na różne strony; sam nawet pomieniony Adjuant i Senator Barthelemy, jak słyhać, do Berlina pospieszyć mają. Brune obiół komendę armii Włoskiej, następcą jego w Dijon tymczasowym tylko był General Canclaux; Macdonalda wyniosł Buonaparte na komendę drugiej rezerwy, która 60. tysięcy żołnierza wynosi. Przeznaczenie Malseny dotąd jest tajemnicą. Zapewniają wprawdzie niektórzy, że Berthier dziś Posel RPtey pełnomocny w Madricie, przełożyć ma Królowi Jmci Katolickiemu łaskę i konieczną potrzebę wylądowania do Irlandyi; jeśli w tym przedsięwzięciu zuchwalym zaiste zprzymierzeńcy nam dopomagać zechcą, posiadający ufność żołnierzy Malsena stanie na czele tej armii, którą dziś między Amiens i Beauvais formuje dla niego General Murat z przebranego ludu.

Minister wewnętrznych interesow Lucyan Buonaparte jest choym. Bey Tunetański narodowi Duńskiemu otwartą wojnę wypowiedział. Berthier d. 20. przejeżdżał przez Bordeaux, nie mając przy sobie oprócz Officyera od Konsulowskiej gwardyi i sześciu huzarów; do tegoż miasta przybył Lannes General spieszący do wod w Bareges mineralnych. Władza wykonawcza RPtey Cisalpńskiej w czasie przyzłym składać się ma z 12. Senatorow, z których każdy lat 15. ma zostawać na urzędzie; zgromadzenie zaś prawodawcze z 30. osob. Na zawezwanyłym popisie w Institutum osad naszych młodź Murzyńska, z powszechnym wszystkim podziwieniem i pochwałą, dzieła Cycerona i Liwiusza tłumaczyła. Brune wyjeżdżając do Mediolanu kazał za sobą pospieszać do Włoch Generałow Clement i Mallet z dwoma dywizjami, które zastąpić mają miejsce wielu półbrigad pod czas wiosennej kampanii uszczuplonych; te powrócą do Francuzkich Departamentow dla spoczynku i nabrania brakującej liczby żołnierza. Czegośmy dotąd nie słyżeli, pojedynki w obozach Francuzkich częste być zaczęły.

General en chef Moreau był tu spodziewany z Strasburga; lecz podobno dzisiejsze okoliczności zatrzymają go przy armii Niemieckiej. Lasalle wchodzący do Kommissyi która emigrantow z fatalnego rejestru wymazywać zaczęła, złożył swój urząd, i w piśmie na widok wydanym położył przyczynę postępku swojego; pierwsza byłż mieni prawa okrutne, niesprawiedliwe, i nieludzkie, podczas rewolucyi przez Jakobinow pisane przeciw emigrantom, których jednak nie może odstąpić kommissya w swoich wyrokach; druga krótkosc czasu przeznaczonego

na ukończenie dzieła; trzecią niedostatek ludzi prawdziwie cnotliwych posród zbyt wielkiej liczby kommissarzy. W Departamentach zachodnich panuje spokojność; są jednak tacy, którzy obiecują ludowi, że sławny dowódzca Szuanow Georges na czele 30 tysięcy obcego żołnierza wkrótce odnowi domową wojnę. Miodź zdatną do noszenia broni kazał Buonaparte prowadzić do obozów; niemniej pilnie są Prefektowie w wybieraniu koni pod artylleryę, bagaże, i jazdę potrzebnych. W stolicy naszej zchwymano już kilka osób, które nie już fałszowaniem asygnatów się bawiły, lub odlewaniem fałszywej monety, lecz obrzynaniem sztuk złotych i srebrnych.

Trybunał kryminalny Departamentu Ain osądził niedawno na śmierć czterech zbrojczych przekonanych o zabranie pieniędzy pocztą z Genewy do Lyonu postanych. Jeden w nich uważając, że Prezydent z bojaźnią i drżeniem wyrok dawał śmiertelny, wyrzucił mu na oczy słabosć umysłu; po przeczytaniu zaś dekretu: Prezydencie zawołał, zapomniawszy że wyrok przeciw nam dany ogłosić po całym kraju należy. Zuchwałstwo 20. letniego zbrojczy, zastanowiło przytomnych; cóżkolwiek jest kara podobnym jemu ludziom prędko i bezwzględnie domierzona, spokojność i bezpieczeństwo na drogach krajowych przywraca. Picot mieszkający w mieście Bau znalazł i uczonym komunikował nowy sposób przypatrywania się słońcu bez żadnej dla oka przykrości. Po długiej szufy i natężonych upałach delcez mamy teraz obfity; piórno kilkakroć uderzył w rozmaite domy.

** Memoirani' 23 Sierpnia z Gazety Frankfortskiej.*

Część gwardyi Konsula Francuzkiego konney i pieszey u nas dotąd pozostała dziś powraca do Paryża; byli to zaś wszystkie żołnierze pod Marenego ranieni. W Brescia odkryto fabrykę fałszywych biletów banku Wiedeńskiego na 25. i 100. złotych Rynskich; i zczęściem fałszerze nie mieli dość czasu do pufczenia w cyrkulacyę przygotowanych w znaczney liczbie pieniędzy papierowych. W Piemontie rozruchy zdają się powiększać. Malsena rozbroić powszechnie kazał wszystkie miasta; wsie i miasteczka; te najbardziej które o skłonność do buntu są podeyrzanemi. Zabójcy, dla jakiegokolwiek przyczyny popełniający zbrodnię przed sądem wojskowym stawać muszą, według artykułów wojskowych karani będą, nie wyłączając nawet morderstwa z prywatney zemsty dopełnionego, o co nie trudno we Włoszech. Urzędnikom municypalnym zbrojny nawet ręką zalecił Malsena utrzymywać bezpieczeństwo na gosińcach publicznych, pod odpowiedzialnością własney osoby nayscisleyezą; miasta, wsie, i miasteczka niespokojne nieprzyjacieliskim obyczajem traktowane bydź mają; z tych okoliczności wniesć łatwo, w jakim stanie dziś jest Piemont.

** Berne 18 Sierpnia z Gazety Frankfortskiej.*

Kto chce poznać czyli była potrzebną lub nie ostatnia Szwajcarom rewolucya, niech rzuci okiem na pismo do narodu wydane niedawno przez władzę wykonawczą. Mielśmy, powiada, konstytucyę, która potrzebom, siłom, okolicznościom nie odpowiadała krajowym, pełna niedostatków i błędów; bezpieczeństwo majątkow i własności obywatelskiej żadnego nie było, tłum nadzwyczajnie wielki urzędników publicznych wszystkie dochody dość szczerpie ubożego narodu pożerał, nic na wojsko i obronę kraju nie zostawiając. Podatki dawniej nakazywane tylko w nagłych potrzebach; dziś trwonione bez potrzeby. Administracya skarbowa niedoskonała. Kredyt narodowy zginął; szpitalow i tym podobne fundusze upadły; stan duchowny przyszedł do ostatniego ubóstwa. Zgasł duch obywatelski, węgasa miłość Ojczyzny; obywatele na iey upadek obojętnym już okiem poglądali. Niezgody domowe górę wzięły, powaga prawodawcom i władzy wykonawczej należała w pogardę poszła; słowem starożytny Szwajcarow naród upadku, rozwiązania, zniszczenia bliski, jeśli nie powstanie przez terazniejszą odmianę, upadnie bez powrotu.

Dzis do naszego miasta przyшло jezozce wojsko Francuzkie z Departamentu Lemańskiego. Obrani nowo prawodawcy w liczbie 43. wszyscy na głos Ojczyzny staneli do publiczney posługi; wywołany tylko jednego Kuhn reprezentanta. Po instalacyi, nie mieszkając przepisali dla siebie porządek obrad następujących; spodziewają się teraz Szwajcarowie, że mniejsza liczba więcej uczyni dobrego krajowi. Postanowiono odtąd wszystkie prawa, odezwy, etc. nie po Francuzku jak do dzisdnia, lecz po Niemiecku pisać. Posiedzenia prawodawcow nie będą publiczne; żaden z nich opinii swojej nie może rozgłaszać między ludem. Cóżkolwiek myśli Reprezentanci z urzędow złożeni, jednakże wszyscy spokojnie do domow powracają; obywatele zdają się z odmian ukontentowani; że się rewolucya spokojnie zakończyła, przypilźniłi Generałowi Montchoisi, który na czele wojsk Francuzkich zapobiegł skutecznie rozruchom. Niektórzy z Squatu i wielkiej rady wprowadzić chcieli zwołać prawodawcze zgromadzenie do Hochstaedten; lecz oświadczenie Posta Reinhard ochotę im odieto; wyraźnie albowiem powiedział, że Konsul Buonaparte jest za rządem nowym. D. 14. Września mieć będziemy post w całym kraju powszechny i uroczyste Nabozęństwo dziękczynienia Naywyższemu za odmianę w rządzie dokonaną.

** Lausanny 16 Sierpnia z Gazety Frankfortskiej.*

Ex Dyrektor Szwajcarski Laharpe mieszka teraz w bliskosci Paryża; Konsul Buonaparte pozwolił onemu żyć we Francyi, jeśli zachowując się spokojnie przyrzekł nic nie pisać przeciw rządowi Szwajcarskiemu. Mamy w mieście naszym regiment huzarski z fałszych ochotników złożony, i półbrigadę Francuzkiej piechoty; między temi powstała częstokroć kłótnie. Zapobiegając skutkom z nich wyniknąć mogącym, Generał Rey jazdę za miasto wyprowadzić kazał. D. 12. przez miasto Zurich przejeżdżał Generał Lecourbe do Paryża.

** Hagi 24 Sierpnia z Gazety Courier du B. R.*

Zgromadzenie prawodawcze odpowiadając na prozbę tych obywatelow, którzy wielkie przygotowania uczynili na łowienie śledzi, oświadczyło że skarb publiczny żadney nie da nikomu nagrody; nie iego albowiem jest grzechem iż Angliocy nie pozwalają Batawom bawić się rybołówstwem dalej tak o 20 mil od brzegow swoich. To pewna, iż wyłaczywszy eskadrę z Admiraiem Dickson wysłaną do Copenhagi, kilka innych wysłał na morze nieprzyjaciel zamysłając atakować Zelandyę; już wiele okrętow Angielskich stoi przed uściem rzek Mozy i Escaut; Xiążę dziedziczny d'Orange znajdował się na nich z wojskiem, które na wyspie Wight uformował z emigrantow naszych. Batawowie przestaliśmy na obronę Zelandyi zagrożoney. Generała Desjardins, posłano jemu na pomoc część większą garnizonow Willemsstadu, Bredy, Bergopozomu; z Sas de Gand inna dywizya poszła do Middelburga i Flesyngi. A chociaż nieprzyjaciel głosi że wyładować zamysła do północney Hollandyi, chociaż niedaleko Texel, na brzegach Frizyi, &c. utrzymuje nieco wojennych i przewozowych statkow; pewną mamy wiadomość, że tam nic nie uczyni; iedny iego zamiar opanować wyspę Walcheren, która gdy upadnie, pociągnie za sobą inne wyspy składające Zelandyę. Mają na okrętach Angliocy 15 tysięcy żołnierza ladowego, nie licząc 5 regimentow Hollenderskich Xiążęcia d'Orange.

D. 31. Niedawno Dyrektoryat Batawski nas pocieszył donosząc o podpisaniu warunkow przedugodnych między Cesarzem Jmcią i RPtą Francuzką; dziś smutną wiadomość odbieramy, że Cesarz Jmć ratyfikować onych nie chciał; zatym Wodzowie Francuzcy d. 26 Austryackich ostrzegli o zerwaniu armisticyum w Niemczech, kroki nieprzyjacielskie d. 7 Września będą rozpoczęte; toż samo nastąpi we Włoszech bez wątpienia. Wczora Rostolland Szef sztabu armii Generała Augereau gońcem przybyły z Frankfortu doniosł o tym rządowi naszemu; miał konferencyę bardzo długą z Posłem Francuzkim Semonville i Dy-

rektorami, po której rozeszła się w mieście pogłoska, iż Batawowie nową ieszczę woyska narodowe- go dywizją do Niemiec w posiłku wysyłać mu- siemy. Duńskie okręta znajdujące się w portach naszych nie śmieją wychodzić na morze, póki za- chodzące z Anglią spory ułatwione nie będą. Adju- tant Konsula Buonaparte Duroc zawczora przez Bru- xelles przejeżdżał do Berlina. Papiery nasze upadać zaczynają. Dobra dziś narodowemi zwane, które RPa Francuzka za pewną sumę nam przedała w roku przeszłym, dawniej należące do Kawalerów Maltańskich, emigrantów Belgickich i Duchownych w kraju Hollenderskim położone, dziś są wzięte w administracyą skarbową.

z Frankfortu 24 Sierpnia z Gazety Hamburskiej.

General Souham wyjechał do Paryża; Francuzi iak nayspilniey starają się wybrać nakazane Niemcom kontrybucye; cyrkul Frankoński 6 millionow w dniach 30 zapłacić powinien. Chociaż wolno jest według umowy zawartej w Parsdorff. Austryakom wprowadzać wszelką żywność do Ingolstadu, Ulm, Philipshurga; jednak dwa już razy Francuzi dla sie- bie zabrali partyą wołów, którą pędzono do osta- tniey z twierdz pomienionych. Nasz Magistrat o- świadczaiać wdzięczność Generalowi en chef Augereau za dochowanie w całości przywilejow służy- cych iarmarkom, list napisał do niego w pochlebnych wyrazach; garnizonu Francuzkiego nie mamy w mie- ście nad 400 żołnierzy. Legion Szwajcarski od da- wnego już czasu załogą stojący w Moguncyi po- wraca do kraju swojego. Cztery Departamenta z krajow Niemieckich na lewym brzegu Renu ufor- mowane rządzą się teraz zupełnie ustawami Francuz- kiami, mają swoich Prefektow, i tym podobnych urzędnikow.

D 27. Dnia wczorayszego po południu General Ad- iutant Malsabeau z rozkazu Generała en chef Au- gereau, pojechałszy do głównej kwatery Generała Austryackiego Simbschoen, oznajmił, iż według rozkazow odebranych z Paryża, trwające od ostat- nich dni Lipca w niemczech broni zawieszanie koniec już wzięło; zatym po upłynionych dniach 10. kroki nieprzyjacielskie rozpoczęte być muszą. Tegoż czasu podobne oświadczenie Augereau uczyni- cie kazal wójsku Francuzkiemu, które się zgromadziło w okolicy miasta naszego na rewii.

z Bambergi 17, Sierpnia z Gazety Frankfortskiej,

Elektor Jmć Bawarski d. 10 przejeżdżał przez Pragę zmierzając do Szląska, gdzie ma widzieć się z Królem Jmcią Pruskim podczas rewii, podróż od- prawiaie incognito pod imieniem Hrabiego Bruck.

z Ferrary 14 Sierpnia z Gazety Hamburgskiej.

Malkontenci Prowincy Romanii przeciwko Fran- cuzom uzbroieni wszystkiego sobie pozwalają; na- padłszy niedawno pod Ceseną na kikutu nieprzy- jaciol, wymordowali wszystkich. Monnier nie mieszkając wysłał z Forlimpopoli 600 żołnierza z armatami na rokoszancow, którzy główną kwaterę mieli w Cividella; lecz nie czekając ataku wszyscy do granic Toskańskich uciekli. Obywatele miasta i powiatu Arezzo im sprzyjają. Malsena podpisując umowę względem wolnej żeglugi i komunikacyi we Włoszech z Batonem Melas; ten między innymi wymogł tajemny warunek, iż mieszkańce Arezzo, i całej Toskanii rozbrojone być powinni; mocą teyże umowy kraj Papięski i Neapolitański wolnemi są od Francuzkiego niazzdu.

z Constantynopola 28. Lipca z Gazety Frank- fortskiej.

Następca zabitego w Egipcie Klebera General Menou w liście do Kapitana Sidney Smith wyraził, że ponieważ Anglicy dawniej Francuzom nie chcie- li pozwolić wolnego powrotu do Ojczyzny, pod pozorem oczekiwania na ratyfikacyą ugody w La- risch zawartej; dziś wódz Francuzki podobnym spo- sobem nie może z nieprzyjaciolami RPaey podpisa- wać nowych traktatow ani też podpisane do skut-

ku przyprowadzać, póki nie odbierze instrukcyi od Konsula Buonaparte. Takowe oświadczenie odebra- ło nam nadzieję, ażeby Porta mogła kiedykolwiek do dzierżawy Egiptu powrócić bez obfitego krwi przelania. Menou był zawsze z tych liczby, którzy ten kraj utrzymywać chcieli, wchodząc podobno w myśl człowieka dziś narodem Francuzkim rządzące- go; biega nawet pogłoska, że Kleber zginol zdradą swoich współzionkow; lecz trzeba na to pewniey- szych dowodow; to niewątpliwa, że ów Arab czyli Janczar zabójstwo dopełnił widząc Klebera czyta- niem podanej proźby zaiętego, i sam od przytom- nych Officyerow Francuzkich został rozsiekanym natychmiast, co im odieło sposobność dójścia pra- wdy. Sidney Smith wyraźnie twierdzi, że Wielki Wezyr do zbrodni nie należał.

Biega u nas pogłoska, że zgon nieszczęśliwy Generała Kleber nie przywrócił jednomyślności wójs- ku Francuzkiemu; chcą jedni powracać do Ojczy- zny; takich liczba zapewne wielka być musi, je- śli prawda, że Menou tyle jest nienawidziany, ile kochanym był poprzednik jego. Cóżkolwiek nastą- pi, Porta z swojej strony wszystko czyni do od- zyskania mocą, czego traktatem nie zyskała. Bałzo- wie Azyatycy rozkaz odebrali armią Wielkiego Wę- zyry pod Gazą do 100. tysięcy pomnożyć. Tche- lebi Effendi który był Podskarbiem w obozie jego, został Reis Effendim; maż ten wiele szacowany jest od Wielkiego Sultana; on wynalazł i ustanowił no- wy sposob administracyi skarbowey. Kapitan Ba- fza z całą flotą musiał już stanąć na brzegach Egi- ptu; ma przy sobie kilka tysięcy Albańczykow, z któremi zapewne atakować zechce powtóre miasto

Urząd Magistratu miasta Gubernskiego Wilna do sprzedaży kamienicy i placu Filipowiczow wy- znaczony, obwieszcza publiczność, iż w terminie trzecim do licytacji przeznaczonym, największą sumę za kamienicę, to jest złt. Pol: 34,505 ofia- rował JP. Wincenty Malinowski Radny miasta Wilna; a za plac JP. Fryderyk Titius Radca Wi- leński sumą złotych Polskich 350. W skutek za- tym ukazow Monarszych termin czwarty czyli o- stateczny na licytacyą placu w dzień 8, a na licy- tacyą kamienicy w dzień 10 miesiąca Września ro- ku terasniejszego 1800 naznacza się; w których to terminach takowa licytacya o godzinie trzeciej z południa na placu za Rudnicką bramą, i w kamie- nicy pod N. 294 na ulicy Rudnickiej sytuowaney odbywać się będzie.

Jest do przedania na wieczność kamienica trzypiętrowa JP. Sandeckiego na wielkiej ulicy Zamkowej pod N. 190 leżąca, z sklepami, stajnią, wozownią, i wszelkimi wygodami; ktoby ją sobie nabył pragnol, może się umówić z Właścicielem, który zawsze przytomny znajduje się w pomienio- nej kamienicy.

Jeśliby kto chciał zakupić Aptekę z towarami, medykamentami i naczyniem całkiem lub częściami za cenę dość mierną; może się zgłosić do Andrzeja Koczyka mającego własny w mieście Wilnia dom w Cyrkule trzecim pod N. 433.

W przyszłym miesiącu Pazdzierniku zaczyna się kwartalna prenumerata Kuryera Litewskiego; na miejscu wzięty kosztuje rocznie złotych 60, z pocztą 80 złotych; wydawany będzie iak dotąd we Srzodę i Sobotę o godzinie trzeciej z południa w drukarni J. J. X. Pięrow.